

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádozy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben

A delegációk.

Pécs, 1894. szept. 17.

Vasárnap délben nyitotta meg ő felsége budai várpalotájában az idei delegációk ülés-zakát. A megnyitó beszéd régi szokás szerint hangsúlyozza az európai helyzet nyugodt voltát, az összes hatalmasságokkal fennálló igen barátságos viszonyt s ennek folyományaként kiemeli a véderő tovább fejlesztésének szükségességét s az ez irányban teendő javaslatokat a delegációk tapasztalt belátásába ajánlja.

A 67-es kiegyezésnek ez a csodaszülötte most már újra kezdheti áldásos működését, ontharja a pénzt a magyar törvényhozás rovására az idegen szellemű és idegen nyelvű hadsereg pénztárába, csinálhatja a nagy politikát, azaz rámondhatja az áment a közös külügyminiszter előterjesztésére s a mi fő, részt vehet egypár udvari ebéden.

Hatályos ellenőrzésről, Magyarország érdekeinek erélyes megóvásáról természetesen szó sem lehet, mert az ily dolgokra csak parlament, még pedig a mi mostani törvényhozó testületeinknél sokkal egészségesebb szervezettel parlament képes, a delegáció pedig nem parlament, mert törvényt nem hozhat, csak jámbor óhajításokat nyilváníthat felfelé s mint költségzavazó gép a nemzet legvitálisabb érdekei feletti érdemleges intézkedések tekintetében csonkítja az ország törvényhozásának természetszerű hatáskörét.

A hadsereg, mint minden évben, úgy az idén is újra fokozott igényekkel lép az összbírdalom eszméjének letéteményese, a delegációk elé, csak potom 4,071,580 forinttal kér az idén a közös hadügyminiszter többet, mint a múlt évben, a mi természetesen meg lesz szavazva, mert az már szokás, hogy a hadsereg évről-évre nagyobb összegeket nyeljen el s ha a múlt évben többet költöttünk rá, mint két év előtt, mért ne adhatnánk többet az idén, mint tavaly, mikor jövő évben ismét többet fognak kérni, mint az idén? Így megy ez, mint a lavina mindaddig, míg az ország végkép ki nem merül, mert a hadsereg igényeinek kielégítésénél sem a közös kormány, sem a jámbor delegátusok nem kérdezik,

honnét veszi ez az agyonsanyargatott magyar nép a pénzt, itt nincs tekintet a filloxeravész által elpusztított milliókra, a gabonának az osztrák érdeket szolgáló vámpolitika által a neveltségig lenyomott árára, ki kell izzadni a generális urak által követelt óriási összegeket az utolsó krajcárig, mert így kívánják azt a béke áldásai s az osztrák hadsereg dicsőséges hagyományai.

No de ezekért a rengeteg áldozatokért aztán meg is kapjuk busásan az ellenszolgáltatásokat nemzeti követelményeink előzékeny teljesítése útján.

Annyira nem ment ugyan delegációnk me-reszsége, hogy az 1867. évi 12-ik törvénycikk szerint is létező magyar hadsereg részére a magyar vezényszót, vagy csak egy magyar tannyelvű tiszti akademiát is követelni bátorkodott volna, hanem csak oda terjedt alázatos kérelme, hogy tekintettel arra, mikép Ausztriában két tiszti akademia is van, Magyarországon pedig egy sincs, egy harmadik akademia állitassék fel nálunk is, ha mindjárt a tannyelv ebben is a német lesz. S az ember azt hitte volna, hogy ez csak teljese-désbe fog menni, mert ennél ártatlanabb kedv-telése csakugyan nem is lehetne a delegáció által oly méltó módon képviselt magyar nemzetnek, de hát a hadsereg intézőinek útjai kifürkészhetlenek, a közös hadügyminiszter nem terjesztette elő ennek a magyarországi akademiának részletes terveit és költségvetését, a mint a delegáció határozata kívánta, hanem egyelőre 40.000 frtot kér „a részletes terv költségzámításának előállítására“, bár „az új katonai akademia felállításának alkal-mas időpontját nem véli elérkezettnek“, vagyis más szóval, ha a magyaroknak tetszik, ám dob-janak ki 40.000 frtot tervekre, de azok megvaló-sításáról szó sem lehet, mert ha most nem alkal-mas az időpont egy új katonai akademia felállít-ására, midőn maga a hadügyminiszter nyíltan elismeri, hogy a tiszti állomány sem mennyiségileg, sem minőségileg nem felel meg a kívánal-maknak, akkor ugyan oly időpont, melyet a had-ügyminiszter alkalmasnak találjon, az idők végtelen végéig sem fog bekövetkezni.

Szegény Magyarország, a te földed tehát még arra sem méltó, hogy a dicső osztrák-ma-

gyar hadseregnek egy német nyelvű, osztrák szel-lemű tisztképző iskoláját hordozza hátán. a te levegőd bizonyára a legvéstheresebb miazmákkal van telítve, mely megmételtyezné a hadsereg szol-gálatára készülő ifjak lelkét s képtelenné tenné őket arra, hogy az osztrák hadvezetők hagyomá-nyos hadi tudományát és harci vitézségét elsajá-títsák!

Ismerve az osztrák katonai körök megátal-kodott ellenszenvét minden ellen, a mi magyar, valóban bámulat fogja el az embert, ha azt látja, hogy a magyar pénz nincs kiátkozva a hadsereg pénztárából, de valószínű, hogy a magyar adózó polgárok milliói csak kellő dezinficiálás után vándorolnak a vitézi zsebekbe.

Nem szégyenli magát az a magyar államot szilárdító hatalmas kormánypart, hogy kormányá-val együtt oly tehetetlen egy osztrák generálissal szemben?

Külföld.

Tervezett merénylet a cár ellen. A

„Berliner Localanzeiger“ egy pétervári távirata sze-rint az orosz rendőrség kutatásai azt derítették ki, hogy a sokat keresett Ungern-Sternberg báró anar-kista azért ment Pétervárra, hogy merényletet kö-venessen el a cár élete ellen. A megtartott házkutatás során teljesen új szerkezetű bombákra akadt a rend-őrség az anarkista báró lakásában.

Hirek.

— (Hymen.) Tegnap délután 5 órakor ve-zette oltárhoz Fekete Mihály városunk tiszti fő-ügyésének leányát, Etelkát völgegye, Szin-kovics Károly, megyei aljegyző. A fényes esküvőn ott láttuk Kardos Kálmán főispánt, Szily László alispánt, Aidinger János polgármestert, Majorossy János főjegyzőt. A város-templomban nagy számu közönség volt tanuja a megható szertartásnak, melyen Döbrössy Alajos tanítóképezdei igazgató fungált, ki hatásos beszédet intézett a fiatal párhoz.

— (Uj plébános.) Mint lapunk zártakor bennünket értesitenek, a szegzárd-ujvárosi megüre-sedett plébániai állásra Ujváry Miklós püspöki titkár neveztetett ki.

— Akkor meghalsz.

— Megteszem, a milyen igaz, hogy Szabó Tercsi a nevem. Azt akarom, hogy ölj meg, mert sokat szenvedek.

Szalkai András kibontakozik az ölelő karok közül, eltaszítja magától azt a szegény asszonyt, hogy támolyogva ér az asztalhoz, ott bele temeti arcát két kezébe s kitör belőle a keserűség.

— Se szépség, se szerelem, se hűség . . . Megver az Isten téged Szalkai András!

Szalkai nem hallja már azt, — azóta a másik utcában jár.

II.

— Kinyílt az ajtó utánad, meghalsz.

— Olyan könnyen od'adnál a halálnak, te rossz ember.

— Dehogy adnálak galambom; a mint a nóta mondja: „a viláért nem adnálak.“

Bíró Julcsa nem kínálja ülésel Szalkai And-rást; — nem most van ott először. Tudja, hogy az a szék a boglyakemence mellett azért üres, mert ő reá vár; Julcsa meg majd letelepedik mellé a szá-molyszékre.

— Te, András, nem hittem volna, hogy babo-nás vagy.

Bíró Julcsa reá tekint, mig ezt mondja, nagy, tűzben égő szemével s mosolyogva várja a választ.

— Az vagyok, lelkem, a te szépséged babo-názott meg.

— Azt hittem, hogy el sem jössz ma. Olyan

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Virradóra.

Irtá: Kovács István.

A nap utolsó bágyadt sugara a szoba rozszant ajtajáról hirtelen felszökött a gerendás padlásra s hosszú rezgő fehér sávot huzva végig, eltűnt a szomszéd lombja vesztett sugár jegenyefái mögött.

Tercsi, — asszonykorában is így hívták — meggyújtotta a gyertyát s pislákoló fénye mellett az esteli imádság elvégzéséhez fogott, — tudja már könyv nélkül, megtanulhatta a sok hosszú magános estéken.

Szalkai András a kályha mellett gubbaszt. El-el nézi a vigan pattogó tűznek a földön ide-oda cikázó fényét; unalomzúzónek ez is jó.

Hej, másképen volt ez egykor. Mikor feleségül vette Tercsit, az első év olyan hamar eltelt, mint egy éjszakai lakodalom; a harmadik év óta, mintha két év szakadna egybe.

Megjövendölte az öreg tiszteletes.

— Őcsém, nagyon fiatal még az a leány; ha bimbó korában leszakaszod, elhervad a nélkül, hogy kinyílt volna.

Hallgatott is rá. Mikor a menyasszony-táncot járták együtt, sugtak-bugtak körülöttük: Milyen szép pár! Egész éjjel egymásban gyönyörködtek,

olvasgatták egymás szeméből a boldogságot. A világlátott főbíró ezalatt a másik szobában olvasta reájuk a szentenciát.

— Össeillenek, — olyan szép mindakettő, mintha skatulyából ugrottak volna ki. Az a nagy szépség a szerencsétlenségük.

— Hiszen csak nem lehetnek böjti boszorká-nyok — vágott közbe nászuram.

— A nagyon szépen hamar meglátszik a her-vadás jele. Attól félek, hogy kétszer sem zöldül a fa, észreveszik ezt. De nem értik kendtek azt.

Az a mély sóhaj, mely Szalkai András kebléből felszakad, bizonyítja, hogy igaza volt a tisztele-tes urnak, meg főbíró uramnak is. Szalkai egy pil-lantást vet feleségére, nyakába akasztja tulipános szűrét, — vállal meg is rázza egy párszor, mintha csattjának csörgésével az asszonyt akarná figyel-messé tenni. Jól látta az asszony, hogy készülődik; egy lépést sem tett előre, már ott csüng a nyakán.

— Megint elmégsz, András?

Szalkai fogai közt átszűrve a szót dörmögi oda, mintha nehezére esnék a beszéd.

— Nem tehetek róla, ha nem fog a hely itthon.

— Egyedüliségemben rossz gondolatok forognak fejemben; ha nem szeretsz is, csak maradj itthon. Hűségemért ennyivel is megelégzem. Tudod-e, hogy micsoda nap van ma? Juliánna napja; ma négy éve, hogy hitet mondtam veled. E napon még mindig itthon maradtál. Ugy-e, nem mégsz el ma sem?

— Nem kérдем tőled.

— Ha elmégsz, én megcsallak.

— **(A mohácsi iparkiallításához.)** A mohácsi iparosok olvasóköre vasárnap délután tartott rendkívüli közgyűlésen Dulánszky Nándor püspököt, Kardos Kálmán főispánt és Littke József kamarai elnököt dísztagokká választotta. Németh Lipót ügyvédet, a kiállítás elnökét, Toldy József iparost, a kiállítás igazgatóját és Pribék József tanítót, a kiállítás titkárát, a kiállítás sikere érdekében kifejtett tevékenységükért díszokmányokkal tüntette ki. Erdeődy Gyula körelnök, Margitta P. szerkesztő indítványára szintén ily kitüntetésben részesült.

— **(A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár)** igazgatósága vasárnap délelőtt 11 órakor ülést tartott Hoffmann Károly elnöke alatt. Az ülés megtartása után a multkorai ülés jknyvének hitelesítése és a pénztárnok jelentése tárgyalatott, melyből kitűnik, hogy a pénztár, melynek körülbelül 2300 tagja van, erős küzdelemmel tarthatja fel magát. Oka ezen körülménynek egyrészt a munkaadók és munkások közönyössége, amennyiben nagyon kevesen jelentették magasabb osztályba segédeiket, pedig betegedés esetén a munkás a gazdától követelheti a napi keresete után esedékes segélyt; másrészt a hatóságok lanyha eljárása a betegsegélyző pénztár ügyeiben, pedig az iparhatóságnak van kötelességévé téve odahatni, hogy minden munkaadó bejelentse munkáit. De hogy gazdag boroskereskedő cégeket, kik egy év alatt sem jelentették be munkáikat, néha 20–25-öt, egy frttal bünteti meg az iparhatóság, bizony nem valami erős eszköz arra nézve, hogy a biztosított munkások számát szaporítsa. Roppant igénybeveszi a pénztárt a gyógyszereszekre fordított összeg, mely eddig 2200 frtot meghaladja. Itt megemlítjük, hogy ezen pénztár csak 20% engedményt kap a kartelre lépett gyógyszer-tulajdonosoktól, holott más helybeli pénztár 30%-ot élvez, amely körülmény szintén hátrányára van ezen testületnek. Legnagyobb bajt pedig a belügyminiszterium azon rendelete okozta, mely szerint a buja kórosok ápolási költségét, melyet eddig az állam fizetett, jelenleg a betegsegélyző pénztárnak kell fedezni. Ezen tárgyban határozatba ment, hogy említett rendelet visszavonására országos mozgalom indíttassék, még pedig az ipartestületek útján. Tárgyalatott a pénztár tisztviselőinek azon kérése, mely szerint a könyvvitel egyszerűsítették. Az új nyomtatvány minták elfogadtattak, azoknak ügyes és szakavatott összeállításáért elismerés szavaztatott. Kovács István igazgató jelenti, miszerint több pénz-tári tagot átvett a magánjellegű munkáspénztár, bár erre vonatkozó miniszteri rendelet ezt határozottan megtiltja. Ezen körülmény a főkapitányságnak, mint I-ső fokú iparhatóságnak bejelentetik, hogy az illetők visszajelentését eirendelje. Ezután a tárgysorozat ki lévén merítve, elnök a gyűlést bezárta.

— **(Nagybajomi lóverseny.)** A pécsi 8-ik sz. honvéd huszárezred vasárnap tartotta Nagy-Bajomban, a hol az ezred gyakorlatra összpontosítva van, sikerült lóversenyét. A környék notabilitásai nagy számban jelentek meg a versenyen köztük a pécsi Hegedűs család, Meszlényiek, Say altábornagy, Schlippenbach gróf vezérőrnagy, Vaszary Gyula rendőrfőkapitány, Tallian somogy megyei főispán, Kardos Kálmán baranyamegyei főispán és Chernel család, a Bogyai család. Az első díjat nyerte Bogyai Viktor, a másodikat Kiss százados.

soká várattal magadra, az utcaajtóban a lelkem is dideregni kezdett. Azt a másikat mégis szereted.

— Szerettem, elmúlt; most te vagy az én földi és másvilági üdvösségem.

— Mégis hű vagy hozzá.

— Akkor nem volnék itt.

— Mondd hát még egyszer, úgy a hogy mondani szoktad.

— Szép vagy, szeretlek a kárhózatba jutásig.

Milyen jól estek volna e szavak annak a másik asszonynak.

— Tudod-e, hogy micsoda nap van ma, András?

— A te nevednapja; hétfő van-e, vagy szombat, nem törődöm vele. Holnap lesz a vásár a városban.

— A mult éjjel épen azt álmodtam, hogy ott sétáltunk ketten a városban; szinte megijedtem, mikor egy fényes boit nagy üveg táblájában megpillantottam magam talpig selyem ruhában. Bohó álom, úgy sem teljesedik be.

— Higyj az álomban, igazat mond.

— Hallod, András? A kakas másodszer kukorikol. Most már menj, az idő későre jár.

Az a másik asszony azért könyörgött, hogy ne menjen el.

III.

A „muszka“ felől hideg szél fű, orkánnak is beillik. A leesett friss havat hajtja maga előtt az az utca hosszában, az utca torkolatánál felviszi a levegőbe, a keresztszél egyet fordít rajta s lecsapja a szegletház ereszéig érő hóhalom tetejébe. Szalkai András a legközelebbi utat választotta hazáig. Nincsen, a ki várja, sötét az ablak, az asszony bizonyo-

— **(A pécs-baranyai kertészegylet)** f. hó 20-án délután 4 órakor az egyesületi kerthelyiségben remek téli gyümölcsöket árverés útján elad. Az érdeklődőket szívesen látja az egyesület az árverésen.

— **(Hódít a pécsi sör.)** Hogy a helyben gyártott sör jó minőségű, bizonyítja többek közt azon körülmény, hogy a „Nádor“ szálloda éttermében — hol eddig csakis pilzeni sört mértek — ezen túl kizárólag a Scholz féle új sörház „sport“-sörét mérik, mely teljesen pótolja az amugy is nagyon drága pilzenit.

— **(Savanyu a szőlő.)** Savanyu a szőlő, de jó lágy kenyérrel; ezt gondolta Péter József napszamos, a ki a basa-malom dülőben a rá szépen mosolygó szőlőfürtöket leszüretelte a tulajdonos engedélye nélkül. Bekaszlították és átadják a királyi ügyészségnek.

— **(Szerelemből.)** Jauh Mari a rendőrség előtt ismert tolvaj leány, ki már többszörös lopásért ette az állam kosztját, tegnapelőtt újabb lopáson rajta éretett. Két perzsi szőnyeget lopott el. Mikor megcsipték sirva fakadt:

— Soh'se loptam volna, mindig becsületes leány maradtam volna, ha nem volna férfi a világon. De mindezen védekezése dacára a rendőrség kosztjára marasztották. Pedig sirt, nagyon sirt.

— **(Rejtélyes gyilkosság felfedezése.)** Öt évvel ezelőtt, 1889-ben Bozsok községből eltűnt egy koldus. Csak annyit tudtak felőle, hogy utoljára a szőlők felé ment és nyoma veszett. A vizsgálatnak semmi eredménye sem lett, mignem a napokban egy napszamos felkereste Pécsen Kovács rendőrbiztos és eibeszélte, hogy ő meg ura ezelőtt Bozsokon laktak, de jelenleg pécsi napszamosok. Itt egy régi bozsoki ismerősük, Pécs György jött látogatába hozzájuk, ki most is náluk van. Az asszonynak feltűnt a látogató buskomorsága, meg is kérdezte tőle, hová lett a régi jókedve, s Pécs György a sok faggatásra elmondta, hogy az eltűnt koldust öt évvel ezelőtt az ő pincéjében verték agyon, a holttestét pedig a réten takarították el. Két társával, Inhof és Reinauer bozsoki polgárokkal sokat találtak inni a présházban, mikor a koldus arra botorkált. Maguk közé hívták és leitatták a sárgaföldig. A koldus elaludt, ők pedig drasztikus tréfát üttek az alvó emberrel. A kacaj zajára ez felébredt és gorombás dolgokat mondott a három tréfálkozóknak, mire ezek feldühödve addig verték szegényt, míg agyon nem ütötték. Ezután a testét a rétre vitték s ott elásták. — Kovács rendőrbiztos ez elbeszélés után nyomban letartóztatta Pécs Györgyöt, kinek ügyében a csendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(Gőzkomp Duna Szekcsőn.)** A dunaszekcsői községi képviselőtestület többsége — 18 szavazattal 10 ellenében — a dunai atkelésnek csavargózzsal való közvetítését határozta el. A polgárság értelmesebb része örömmel üdvözi e hasznos közigazdasági reformot, míg a korlátoltabb látókörű nép, — éppúgy, mint Mohácson — felebbezni készül a képviselőtestület határozata ellen.

— **(A gőzkazánfűtők tanfolyama)** a budapesti állami ipariskolában (Budapest, VIII. ker. Népszínház-utca 8. szám.) október 1. napján nyílik meg s november közepéig tart. A tanfolyam tantárgyat a különféle rendszerű locomobil- és stabil gőz-

kazánok szerkezete és kezelése képezi. Tanulókul fölvetetnek a 18. életévüket betöltött kovácsok, lakatosok s ezek segédei, a fémek feldolgozásával foglalkozó gyárak munkásai, továbbá olyan napszamosok, a kik már foglalkoztak a gőzkazának körüli teendőkkel. A belépőkötől erkölcsi bizonyítvány kívánatik s tudniok kell olvasni. A beiratás szeptember 15 től október 1-ig tart. A felvételre jelentkezők munkakönyvet vagy hiteles munkabizonyítványt tartoznak előmutatni. A tandíj 3 forint.

— **(A kolera.)** A legutóbbi 24 óra folyamán Bukovina 11 községében 13 ember betegedett meg kolerában, 6 meghalt és 7 meggyógyult. Galiczia 108 községében 127 betegedés és 82 halálos fordult elő, 89 eset pedig gyógyulással végződött.

— **(Az ezredéves országos kiállítás.)** Felhívás az ország kereskedőihez, kereskedelmi vállalataihoz, pénzügyintézetekhez és biztosító-társaságaihoz. Az 1896-iki ezredéves országos kiállítás kereskedelmi-, pénz- és hitelügyi csoportjának előmunkálatai immár annyira előre haladtak, hogy rövid időn a szükséges terület megállapítása s az épületek tervezése fog sorra kerülni. Ez azonban nem lehetséges mindaddig, míg a csoport programjának keresztülvitelével megbízott végrehajtó bizottság nem ismeri azokat az anyagi eszközöket, melyek a költségek fedezése tekintetében rendelkezésére állanak. Főlkérjük ennélfogva mindazokat, akikhez a csoportbizottságnak 1893 december hó 30 án tartott össziüléséből kifolyólag felhívást intéztünk az iránt, hogy a csoport kiállítása költségeinek fedezéséhez járuljanak, valamint általán mindazokat, a kik a kereskedelem-, pénz- és hitelügyi csoport által közvetlenül érdekelve vannak: az ország kereskedőit, kereskedelmi vállalatait, pénzügyintézeteket és biztosító társaságait, szíveskedjenek hozzájárulásuk iránti nyilatkozatukat folyó évi szeptember hó végeig az ezredéves országos kiállítás igazgatóságához (Akademia u. 3. sz.) beküldeni, ahová ugyancsak a felajánlott összegek is beküldendők lesznek. Budapest, 1894 évi szeptember hó 1-én. Az 1896-iki ezredéves orsz. kiállítás kereskedelem-, pénz- és hitelügyi csoportjának elnökei: Lukács Antal s. k. a főreudiház tagja, a magyar földhatalintézet igazgatója. Dr. Falk Miksa s. k. orsz. képviselő.

— **(A kis lutri és az osztályorsjáték.)** Wekerle pénzügyminiszter, mint a N. Wiener Tagblatt írja, megküldte a kis lutri eltörlésére vonatkozó tervét az osztrák pénzügyminiszternek, ez azonban, hír szerint, nem járul hozzá, mert nem tartják még az időt elérkezettnek erre a reformra. Az osztrák pénzügyminiszter szerint előbb gondoskodni kell ama 8 millió frt évi jövedelem pótlásáról, melyet a kis lottó most az államnak hoz. Az osztályorsjátéktól évenként legfeljebb 3 millió forint várható. Ausztriában a jövedelmi adó tervbe vett reformjától várják a kis-lutri megszüntetését. Ha ez a reform annyi többletet ad, hogy pótolja a kis lottó eltörlése által szenvedendő veszteséget, akkor az osztrák pénzügyminiszter is kész ezt az erkölcsstelen jövedelmi forrást megszüntetni.

— **(Alkuvás a bíró előtt.)** Csöngölősi István garéi lakos valamiféle kihágás miatt a szolgabíró elé került. Csöngölősi illetelmesen megbillentette a fejét s a tarisznyájából egy darab összegyűrött papirost kotorászott elő:

Uzalódásában félvállról döröggi oda a pár szót.

— Ki az?
— Én vagyok, a Suba bátyád; a feleségedet hoztam haza, gyere ki hozzá.

— Be tud jönni a maga lábán . . .

— Dehogy tud, öcsém, dehogy tud. Hanem jobb, ha kijössz, mert baj lesz belőle. Székérel vagyok itt.

Ez kihozta Szalkait a szobából.

— Hadd lássam, hogy mi baj lesz belőle? Ki mer nekem parancsolni?

— Senki, öcsém, — csak segíts ezt a szegény asszonyt a házba bevinni.

— Hol találta, bátyám, Tercsit?

— Majd elmondom oda bent.

Bevittek, lefektették az ágyba; még lecsukott szemeit sem nyitotta fel, hogy megköszönje. Szalkai András megfogta jéghideg kezét s mintha szívet érte volna e hidegség, megrázkódott.

— Talán meg is halt?

— A jó Isten tudja, öcsém. A szomszéd faluból jöttem székérel, — a falu alatt, az Üdvözítő keresztjénél találtam a feleségedet.

— Mit kerestett ott?

— Hát mit keresne valaki a keresztnél? Imádkozott. Nekem is van szívem, csak nem hagyhattam ott. Hazahoztam, hogy meg ne fagyjon . . .

— Talán már . . .

— Megérdemelnéd. Hej, András, hallottam én, hogy nem jó ember vagy te. De nem leckéztetni jöttem. Elmegyek az orvosért, — nem te érted, hanem Tercsiért.

(Vége következik.)

san lefeküdt. Megzörgeti egy parszor az ablakot, — a gyertyavilág csak nem tűnik elő; mélyen alhatik az az asszony, hogy nem veszi észre a zörgetést. Vagy talán nem akarja beereszteni? Mintha az ajtót nyitná valaki. A szél bömbölve süvit végig a ház nyitott eresze alatt, — neki veti széles vállait a rozoga utcaajtónak, megrázza egy parszor, kiemeli sarkaiból s egy erős lökessel a szomszéd ház falához támasztja. Bemehetsz már Szalkai András. A pitvarajtó fakilincsére csak rá kell tenned a kezéd, nem volt azon zár újkorában sem, tárva-nyitva áll előtted az „otthon.“

— Tercsi, itthon vagyok, gyujts gyertyát!

A felelet soká késik. Szalkai András nem győzi várni, a patkán gyufát keres, — végig huzza a boglyakemencén, az asztalon a gyertya egy pohárban; nem sokaig égethette az asszony, félig sem égett le. Végig jártatja szemeit a szobában, az ágy vetetlen áll, csak a festett bunda hiányzik a szegéről, — az asztalon az imakönyv kinyitva. Elment az asszony, vagy talán csak kihuzódott. Ilyen időben? Szalkai András nem hitt magának, félóra mulva kerül elő a keresésből; akár nem is kereste volna. Mit is mondott az az asszony?

— Ha elmegysz, megcsallak, amilyen igaz, hogy Szabó Tercsi a nevem.

— Akkor meghal, a milyen igaz, hogy Szalkai András a nevem.

Az utolsó szavakat dühében már kiáltja Szalkai s csak későn veszi észre, hogy zörgetik az ablakot.

— Haza jött mégis. Csak gyere be, számolni valóm lesz.

— Gyere ki már András öcsém!
Talán még sem Tercsi jött haza.

— Ehol van, kérem, ezt az egypár sor irást kaptam, hogy megjelenjek. Anélkül is szívesen jöttem volna, mert én a tekintetes szolgabíró urat nagy becsben tartom.

— Nem arról van szó Csöngölösi, mondta neki a szolgabíró. Kérem megszegte a törvényt.

— Én kérem ássan? — én csak a kenyeret szokom megszegni, mikor az anyjuknak a hüvelyk-ujja fáj. Törvényt én sohase szegtem meg még kérem.

— Ne csürje-csavarja a dolgot. Garén a ser-tések között kiütött az orbanc s kend az egyik ser-tését a szigoru tilalom dacára is Pécsre szállította. Beismeri ezt?

Csőngölösi egy kis ideig gondolkodott, aztán hirtelen rámondta.

— Beismerni nem ismerem be, de igaz. Hát aztán ezért mi lesz most kérem ássam?

— Harminc forint bírságot fizet kend, érti?

— Sok lesz az tén — szolgabíró ur kérem; elég lenne talán azért a hiáavaló cseleketemért öt pengő is.

A szolgabíró mérgesen rávált Csöngölösre.

— Itt nincs alku! Fizet, vagy felebbez?

— Hát tiz forintba nem egyez ki a tén-sur?

— Ne prézsmitáljon. Amit mondtam, meg mondtam.

Csőngölösi nem tágitott.

— Hátha tiz forint hegyébe még kettőt ígérek!?

A szolgabíró mérgesen ugrott fel a helyéről s megfogta a Csöngölösi mándliját, hogy kinoszajtsa az ajtón. Csöngölösi erre megszéppent.

— Ne mérgeledjék tén szolgabíró ur, mondta — hát Isten neki megfizetem azt a harminc forintot. Hanem máskor ne legyen, kérem ássam olyan drágás — mert nem jövök többet a boltjába.

— **(Lengyelország fölszabadítása.)** Tar-

nopolban nyomára jöttek egy összeesküvésnek, melyet körülbelül hetven diák szőtt a végből, hogy Galiciát és Lodomériát kiszakítsák az osztrák császárságból és önálló lengyel királysággá emeljék. Az egyik diák gyónás közben árulta el a dolgot és gyóntatótyja utasítására levélben közölte az internátus főnökével. A vizsgálat folyamán letartóztattak 18 fiatal embert, a két főkolompot Sebelag és Chwalbinszki nevéket már augusztus elején fogták el. Ezzel az összeesküvéssel, úgy látszik, szorosán összefügg Zalevszki Pál esete is, a ki — mint szintén jelentették — Bukarestben a miséző papot akarta állítólag leszurni. Ez a Zalevszki 24 éves orosz-lengyel fiatal ember, a ki két év előtt ment Romániába, a hol mázoló mesterséggel kereste kenyerét. Folytonosan azon töprenkedett, hogy mi módon lehetne fölszabadítani Lengyelországot és ebbe a rög-estmérébe, úgy látszik, bele bolondult. Kihallgatása alkalmával előadta, hogy levélben arra kérte a pápát, hogy tegyen valamit a lengyel nemzet fölszabadítása érdekében. Mikor e levélnek nem volt fogantatja, egy bukaresti nyomdában falragaszokat készítettett, a melyeken felszólítja honfitársait, hogy lázadjanak föl az idegen uralom ellen. Mielőtt a plakátokat nyilvánosságra hozta, föltűnő módon még egy kérvényt akart a pápához juttatni. Ezért ment vasárnap a templomba és fölszólította a miséző papot, hogy juttassa kérvényét a pápához. A lelkész fölszólítására, hogy forduljon direkte a pápához, halállal fenyegette meg a szent atyát, ha nem veszi tekintetbe a lengyel nemzet kérését. E fenyegetése közben egy konyhakést villogtatott kezében. Zalevszki tagadja azonban, hogy meg akarta gyilkolni a lelkészt és azt, hogy cinkos társai vannak.

— **(Meghurcolt nemzeti becsületünk)**

elannyira ki van szolgáltatva az ellenünk olah rész-ről szírt rágalomnak, hogy ma-holnap veszendőbe talál menni az a nagyértékű jóindulat, amelylyel hazánk eddigelé a külföld népei részéről találkozott.

A Pesti Napló felismerve e fenyegető veszély komoly voltát, magára vállalta azt a hazafias feladatot, hogy a külföld vezérlő szellemével az utóbbi években meglazult intellektuális és erkölcsi kapesot ismét szorosabbra kösse s így visszanyerje azoknak a rokonszenvét, akik már-már kezdtek tőlünk eltá- torodni. E célból a Pesti Napló tárcarovatának ren- des dolgozótársaiul megnyerte a francia irodalom legjelesebb mestereit. Camille Flammarion, a hírne- ves csillagász, Francisque Sarcey, a műkritikusok fejedelme, Doumic, a jeles műtörténész, Müntz, a renaissance tudós buvára, Reclus, a kiváló geográfus, havonkint egy-egy tárcával fogják megörvendeztetni a Pesti Napló közönségét. Ezenkívül havonkint egy-egy tárcacikket közöl a Pesti Napló a következő hírneves íróktól, úgy mint: Emile Zola, Anatole France, Armand Sylvestre, François Coppée, Alphonse Daudet, Catulle Mendés, Jules Lemaitre, Marcel Prévost és Paul Bourget, akik mindannyian kötelez- ték magukat arra, hogy a Pesti Napló számára rendszeresen fognak beküldeni eredeti dolgozatokat. A Pesti Napló továbbá magához váltotta kizárólagos fordítási jogát mindama regényeknek, melyeket Al- phonse Daudet és Georges Ohnet, a francia elbe- szélő irodalom e hírneves mesterei, a legközelebbi öt esztendőben írni fognak s már ez évben fogja közölni Daudet egy remek regényét, amelynek tár-

gyát a költő a saját ifjúkorából merítette, valamint Ohnetnek most munkában levő, „Régi harag“ című szenzációs regényét. A Pesti Napló nagy áldozatok árán elérte azt, hogy a világlapokkal egy sorban áll, s a magyar közönségé az érdem, hogy támoga- tásával ezt lehetővé tette.

60.000 frt a főnyeremény a leMBERGI kiállítási sorsjegyeknél, mely 10% levonás után készpénzben fizetetik ki.

Figyelmeztetjük tisztelt olvasóinkat, hogy a huzás már szeptember 27-én történik.

Művészet, irodalom

Uj zeneművek. Ki ne ismerné Herceg Ferenc „Gyurkovics leányok“ című elbeszéléseit. Ki ne ismerné és szeretné ezt a hét fess leányt, kik olyan szépen tudják elmondani, hogy „beszéljen az édes mamával.“ Ez a hét fess „Gyurkovics lány“ villanyozta fel Kéry Gyula zeneszerzőt, ki aztán meg is írta a „Gyurkovics leányok“ nótáját. A „Gyurkovics leányok“ nótája rövid idő alatt 6 kiadást ért el s egyike a főváros legfelkapottabb nótáinak. Kéry Gyula művét Herceg Ferencnek ajánlta. A nóta címlapja igen izléseesen és csinosan van kiállítva, felül az ajánlással és a hét „Gyurkovics lány“ jól sikerült arcképeinek hű lenyomatával. A dal ára 60 kr és kapható a kiadónál, Nádor Kálmánál, Budapest, Károly-körút 8. sz. alatt.

Közgazdaság.

Mütrágya. (A „Hungaria“ mütrágya, kénsav és vegyi ipar részvény-társaság jelentése.)

Hazai gyáraink az elmúlt héten ismét elhalmoztattak újabb rendelvényekkel szeptember végén vagy október elején való szállításra, ezenfelül töme- gesen érkeztek be rendelvények előbbi kötésekre.

Általános a vélemény, miszerint a mütrágyák ára tetemesen emelkedni fog különösen későbbi szállításra s ennél fogva, továbbá tekintettel azon a gazdaközönségre nem éppen kellemes körülményre, hogy az 1894. évi őszi idényben röviddel a vetés ideje előtt a mütrágyagyárak rendelvényeket már nem fogadtak el, a gazdak már most fedezik tavaszi szükségletüket s az elmúlt héten jelentékeny eladá- sok történtek tavaszi szállításra.

Az irányzat az összes mütrágyafajokra és szállítási határidőkre nézve igen szilárd, különösen chilisalétrum márciusi szállításra igen nagy kereslet- nek örvend.

A chilisalétrum Európába való behozatala év- ről évre nagyobb arányokat ölt a mi a következő kimutatásból legjobban kivehető:

Europába szállított chilisalétrum:
1892: 7.080.000 mm., 1893: 8.290.000 mm,
1894 augusztusig 5.230.000 mm, míg 1894 szeptem- ber, október és november hóban leendő szállításra pedig 3.500.000 mm. felvételére béreltettek hajók részben már rakodnak is

A következő árak október első felében való szállításra értődnek, míg tavaszi szállításra 25-50 s ezek krral mmként drágábbak:

Kettős szuperfoszfát 80-22% frt 7.30-7.80
Prima „ 16-12% frt 5.80-6.30
Valódi indiai párolt csontliszt

4 1/2-25% frt 7.—-7.30
Eredeti Hoyermann Thomassalak

18-20% frt 3.50-4.10
Kálitrágya 20-25% frt 3.50-3.80
Ammoniak szuperfoszfát

10-12%+3-5% frt 6.80-7.70
Kénsavas káli 90-96% frt 14.25-15.25
Chilisalétrum októberi szállításra frt 12.50-12.80

„ márciusi „ „ „ frt 13.80-14.10
100 kgként zsákkal együtt, elegysuly tisztasuly gyanánt, az egyes állomások távolsága szerint.

Rézgálic frt 25-26.—
Vasgálic I. a frt 3.50-4.—
„ II. a frt 3-3.40

netto 100 kgként, 50 kgros hordókban csomagolással együtt, Budapestén érve.

NYILT-TER. *)

NYILATKOZAT.

(Haksch Lajos urnak szives válaszul.)

A „Pécsi Napló“ 225. (vasárnapi) számában egy költött személyhez intézett szerkesztői üzenet foglaltatik, mely máshoz van ugyan adresszáva, de én vagyok illetékes azt való értékére szállítani, minthogy azt az ugynevezett „Almanach“-ot én vol- nék bátor kiadni.

Annyit sikerült megtudnom, hogy ezt az irigy- ségtől gőzölgő üzenetet Haksch Lajos ur írta, el-

*) Ezen rovat alatt megjelentek nem vábil fele- lősséget A szerk.

mondva szép hegedűszóban vállalatomat mindennek, csak tisztességes vállalatomnak nem. No hát legyen az ő izlése szerint. Csak az a különös, hogy éppen a „P. N.“ felelős szerkesztője, Várady Ferencz ur is szerepel abban a diszes gárdában, kik kiadandó mű- vem irodalmi színvonalát emelik. Gratulálok a P. N. nak. Ez aztán a páratlan, szókimondó lap, még saját felelős szerkesztőjét sem kiméli, ha „tisztesség- telen“ társaságba tévedt.

Pedig hát vállalatom annyira tisztességes, hogy egy árva krajcár előfizetési pénzt sem szedtem föl; de nem igaz különben Haksch urnak egyetlen állitása sem, így az sem, mintha én a „P. N.“ munka- társaként valakit arckép és kézirát adásra szolítot- tam volna föl. Egyébiránt nem célozom pontról-pontra cáfolni Haksch urnak rágalmaikat, ezt a sajtóbíróságra bizom, hol ellene a bűnügyi följelentést rágalmazá- sért már megtettem.

Vállalatom annak idején meg fog jelenni, da- cára Haksch ur handa bandáinak. Igenis, dolgozik bele 18 helybeli előnyösen ismert uriember, (nő egy sem) és mellékelve lesz száz pécsi szépség arcképe minden kommentár nélkül. Az ajánlatot társadalmunk egyik vezérférfia volt szives elfogadni és a közönség meg fogja majd becsülni és jutalmazni a munkát, melyet önérettel s tiszta kézzel végeztem és hiába szórja ellene a rágalom nyilait Haksch ur, legfeljebb csak azt eszközli vele, hogy az 1000 példány helyett 2000 fogy el belőle. Higyje el Haksch ur, dolog nélkül az a mai társadalom nem méltányol senkit, ha még olyan nagy pöffeszkedő göggel is akarja magának biztosítani a monopoliomot a pécsi ujság- piacon. Lássá, vak gyűlölete önt annyira elragadta, hogy midőn engem akart ütni, helyette bepiszkolta azt a redakciót, hol ön is „segít“ a szerkesztőknek. Difficile est satyram non scribere.

De nem akarom Haksch urat a szájaskodás terére követni, nekem dolgoznom kell, én nem élek mások rágalmazásából. „Wie der Schelm, so denkt er“ — Haksch ur elgondolta a maga fejével, hogy milyen ő, és a poétai lélek meggyilatkozik benne, midőn saját hibáit másra keni.

Annyi az egész, hogy szörnyen bántja Haksch urat, hogy élek; pedig lássa, én még csak nem is gondoltam önről rosszat soha, sőt még azt is meg- teszem, hogy bejezem mondókámat azzal, hogy rém- ségesen ajánlom a n. é. közönségnek Haksch ur „legujabb“ munkáját, az „Apró történetek“-et, ára csak 1 frt. De kérem a forintokat hozzá elvinni, mert ő nem megy ám érte.

Lám, ebben különbözünk mi. Bizony én elme- gyek érte, ha készen lesz az „Almanach“, mert hát nekem élnem kell, mert van kiért és nem várhatom a sült galambot a szájamba.

Isten önnel és gyöngyharmat!

Pécs, 1894. szept. 17. **Ballier Sándor**

hírlapíró.

Laptulajdonos: Felelős szerkesztő

NAGY FERENCZ. Szerkesztő: **PLEININGER FERENCZ**

BOGÁTHY MEDÁRD.

11701 szám.

tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék miut telekkönyvi ha- tóság közhírré teszi, hogy Baranya vármegye gyámpénztára végerhajtatónak Gerdesits Tamás bir- jáni lakos végrehajtást szenvedett elleni 20 frt 90 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a Pécsvárad kir. járásbírószék területén levő Hidor község határában fekvő a hidori 131 sz. tjkvben felvett 403/b hrsz. szőlő és présházra az árverést 338 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1894. évi október hó 3-ik napján d. e. 9 órakor Hidor község házában** megtar- tandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 33 frt 80 krt, készpénz- ben, vagy az 1881. 60. t.cz. 42. § ában jelzett árfolyam- mal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rende let 8. § ában kijelölt óvadék- képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 59 t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szá- bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen a kir. törvényszék mint tkvi hatóság. 1894. évi május hó 29. napján.

Bogyay Pongrácz.

kir. tszéki, bíró.

Stangl A.

kefegyáros

Pécsen, király utca 26. szám

ajálja nagyválasztéku és **legjobb minőségű**

kefekészletét és ecsetjeit

a legolcsóbb gyári áron.

16361 sz.
tkvi 1894.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. tszék, mint tkvi. hatóság, közhírré teszi, hogy Mayer Péter végrehajlatának Stengl Dávid végrehajlatát szennvedő elleni 101 ft tőkekövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében a pécsváradai kir. bíróság területén levő, Zsibrik község határában fekvő a zsibriki 51. sz. jkivben foglalt I 105 hsz. 51 sorsz. házra, udvartérre, 106 hsz. kerterre 579 és 632 hsz. részletekre az árverést 540 ftban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi november hó 7-ik napján d. e. 10 órakor Zsibrik község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverési szándékok tartoznak az ingatlanok becs. árának 10% át vagyis 54 ftot késpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékos értékpapírokban a kiküldött kezhez le. tenni vagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerőnyit átszolgáltatni Kelt Pécsen 1894. évi július hó 27. napján.

A pécsi kir. törvényszék telekvi hatóság.
Bogyay Pongrácz.
kir. törvényszéki bíró.

Téglagyári-gépek

körkemencék

legjobb rendszer szerint, valamint téglagyárak, chammotte gyárak, agyagesőgyárak, horony-fedéleserépgyárak, cement-gyárak, gipszgyárak teljes berendezését, épügy egyes pépeket szállít:

Jäger Jajos Köln
Ehrenfeldi téglagépgyár
magyarországi vezérigazgatója:
**Gedeon és Kont, ezeltől
Gedeon J. mérnök**

mérnöki irodája Budapesten, Váci-körut 68
Alkotmány-utca 31.

Körkemencék szabadalmazott szárító berendezéssel vannak ellátva. Legeszkélyebb tüzelő anyag fogyasztás. Csakély építési költségek. Igen egyszerű kezelés. Évi 30 ezer darab téglá gyártásánál már igen jövedelmező.

Utolsóelőtti **Lembergi** Sorsjegyek á 1 frt.
hét **kiállítási**

Főnyeremény **60.000** forint.

kaphatók: Schapringer J. és Ullmann M. Károlynál.

13474. sz.
1894.

Hirdetmény.

A városi színháznál szükséges és **2250 ft 45 krral** előirányzott **szobafestési és kárpitos munkák** biztosítása iránt **1894. évi október hó 15-én d. e. 9 órakor Pécs város gazd. tanácstermében** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát mindazok, a kik ezen munkákra pályázni óhajtanak, a válati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat **legkésőbb október hó 14-én déli 12 óráig e város polgármesteri hivatalnál** nyujtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A részletek, vállalkozási feltételek és költségvetés a mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécs, szab. kir. város 1894. szeptember hó 14-én tartott tanácsüléséből

Pécs szab. kir. város tanácsa.

Felhívás előfizetésre!

P E S T I N A P L Ó

naponta kétszer megjelenő politikai napilapra.

A „Pesti Napló“ a legértelmesebb és legszebben kiállított napilap és emellett a legolcsóbb is.

Folyó évi október elsejétől kezdve a **reggeli és esti lappal együtt** — egyszerre küldve — **évenként 14 forintért fizethetni** elő.

A **Pesti Napló regénytárcája** a legvonzóbb az egész világon, a szerkesztőség magához váltotta őt esztendőre

Alphonse Daudet és Georges Ohnet

valamennyi megírandó regényeinek kizárólagos fordítási jogát. Igy novemberben kezd meg közlését **Georges Ohnet** legújabb regényének, melynek czime:

Régi harag.

Októberben közli **André Theurier** legújabb regényét, melyen a nagy faranzia elbeszélő most dolgozik és mely a **nizzai kozmopolita társasággal** foglalkozik. Január folyamán közli **Alphonse Daudet**-nak épp most készülő regényét, melynek tárgyát a világhírű költő a **saját ifjúságából** merítette. A **Pesti Napló** tárcarovatának rendes dolgozótársai lettek:

Camille Flammarion,
François Coppée,
Jules Lemaitre,
Francisque Sarcey,
Armand Sylvestre,

Anatole France,
Emile Zola,
Catulle Mendés,
Marcel Prévost,
Paul Bourget

urakat, a francia irodalom nagyevü jeleseit s ezenfelül a jövőre is felkeresik a **Pesti Napló** tárcarovatát kitünő dolgozataikkal a **magyar irodalom legkiválóbb elbeszélői.**

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka

oly fényes meglepetés lesz, aminőt a világ semmiféle lapja sem nyujt olvasóinak. Csak annyit jelzünk előre, hogy az irodalmi és művészeti remek egész kincsesháza fog karácsonyra a **Pesti Napló** előfizetőinek asztalára kerülni.

Előfizetési feltételek:

Esti és reggeli lap együtt és egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre 14 frt — kr. Negyed évre 3 frt 50 kr.
Fél évre 7 frt — kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön a hához vagy postán küldve Budapesten és vidéken:

Egész évre 18 frt — kr. Negyed évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 9 frt — kr. Egy hónapra 1 frt 60 kr.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budaest, Ferenciek-tere, Bazarépület.